798/08

Den 28. maj 2008 blev i sag nr. 73.128:

xxxxx xxxxxx
xxxxxxxx xxx xxxxxx
xxxx xxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ansvarsforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager ved sin advokat over, at selskabet har afvist en anmeldt ansvarsskade.

Det fremgår af sagen, at klagerens hest forvoldte skade på en person. Skaden er efter det oplyste sket, da skadelidte longerede hesten.

I forbindelse med selskabets behandling af sagen anmodede selskabet ved skrivelse af 30/1 2007 klageren om at besvare følgende spørgsmål:

"1. Kender C. din hest?
2. Er C. vant til at omgås din hest?
3. Er hesten nervøs af natur?
4. Kendes årsagen til, at hesten sparkede?
5. Har hesten forvoldt lignende uheld før?
6. Kunne du have undgået skaden ved at have handlet anderledes? l så fald hvordan?
7. Gjorde du noget forkert - noget der kan bebrejdes dig i forbindelse med skaden?
8. Har du udvist fejl eller forsømmelse (uagtsomhed), som har været årsag til skaden? Har andre - eventuelt skadelidte? Hvorfor?"

Af klagerens besvarelse modtaget den 12/2 2007 fremgår:

"Spørgsmål nr. 1 - ja.
- - 2 - ja ret ofte, men det er mest hendes søster, der passer den.
- - 3 - nej.
- - 4 - det er svært. Jeg var ikke til stede men det menes at hesten sparkede ... fordi den blev bange for et eller andet eller blot i kådhed.

- - 6-7-8 - Set på baggrund af det sket skulle jeg ikke have ladet C. longere hesten. Burde måske have været opmærksom på risikoen."

Selskabet meddelte herefter ved skrivelse af 13/2 2007 klageren afslag på dækning. Klageren var utilfreds med selskabets afgørelse, hvilket han via sin advokat tilkendegav i skrivelse af 26/10 2007 til selskabet. Selskabet fastholdt det tidligere meddelte afslag på forsikringsdækning. Sagen blev efterfølgende indbragt for nævnet.

I klageskrivelse af 17/12 2007 har klagerens advokat til nævnet anført:

"**Sagsfremstilling:**
Skaden sker mens skadelidte C.H. longerer forsikringstagers hest J. Longeringen foregår ved, at skadelidte holder hesten i et ca. 20 meter langt tov, mens hesten løber i en cirkel omkring den, der holder tovet. Metoden indebærer, at hesten har mulighed for at løbe frit omkring i en radius på 20 meter. På skadesdagen longerer skadelidte C.H. forsikringstagers hest, på forsikringstagers anvisninger, mens en dyrlæge på afstand overværer hestens gang. Forsikringstager er ikke til stede under longeringen. I forbindelse med longeringen bliver hesten urolig, muligvis pga. en forskrækkelse, og vender rundt og løber ind mod skadelidte, der rammes i ansigtet da hesten sparker bagud.

Anbringender:
Til støtte for sagsøgers påstand gøres det gældende,

at ejeren i medfør af Danske Lov 6-10-2 er objektiv ansvarlig for skader forårsaget af løsgående dyr, herunder heste,

at ejeren er objektiv ansvarlig selvom der er tale om et hændeligt uheld,

at skaden sker fordi skadelidte efter forsikringstagers anvisninger longerer forsikringstagers hest, således at en dyrlæge kan iagttage hestens gang,

at skadelidte ikke er ansat hos forsikringstager, men til trods herfor udfører hun opgaver som var hun ansat. Der er således et arbejdsgiver/arbejdstager lignende forhold mellem forsikringstager og skadelidte, idet skadelidte alene udfører opgaver efter anvisning fra forsikringstager,

at hesten på en radius af 20 m kan løbe frit omkring skadelidte, hvorfor hesten må betragtes som løsgående. Det fremgår af ældre litteratur, jf. Jørgen Trolle, 'Risiko & Skyld i erstatningspraksis', at der hersker en vis forvirring med hensyn til, hvad der nærmere forstås ved løsgående. Trolle skriver, at et dyr, der trækkes er næppe løsgående, hvorimod et dyr der går i et indelukke anses for løsgående i overensstemmelse med DL 6-10-2. I dette tilfælde er hesten godt nok holdt i et tov, men da tovet er 20 meter langt og hesten kan bevæge sig frit inden for en diameter på 40 meter, kan situationen næppe sidestille med tilfælde, hvor en hest trækkes i tov. Skadelidte kan til trods for, at hesten er i tov ikke forventes at have samme kontrol over hesten som, hvis den blev trukket ved hovedtøjet eller i en kort snor.

På baggrund af ovenstående må det antages at hesten skal betragtes som løsgående,

at der hverken er tale om egen skyld eller accept af risiko hos skadelidte, hvorfor forsikringstageren er erstatningsansvarlig på objektivt grundlag."

Klagerens advokat har endvidere i forbindelse med parternes korrespondance for nævnet fremsendt erklæring fra dyrlæge D.N., der overværede uheldet. I erklæringen af 28/2 2008 anfører hun:

"D. 18.02.07 blev undertegnet tilkaldt til hesten 'J.S.', opstaldet på 'K. ridecenter' ... til halthedskontrol. I forbindelse med halthedskontrollen anbefaler undertegnet, at hesten skal observeres i longe. Hestens sædvanlige rytter/passer, C.H. (herefter benævnt CH) samtykker. Hesten bliver longeret på sædvanligvis, i sine normale omgivelser i ridecentrets ridehus. Ved longering forstås at man motionerer eller arbejder med hesten ved at sende den rundt på en volte (cirkel) omkring sig. Man benytter en lang line (longe) på ca. 7-9 meter. CH trækker hesten ned til ridehuset og starter hesten i longen. Hesten sættes i bevægelse og umiddelbart efter dette, idet hesten føler sig sluppet fri, laver den et uforudsigeligt bukkespring, hvor den med bagparten slår op med begge bagben og rammer CH i panden."

Selskabet har i svarskrivelse af 4/2 2007 til nævnet anført:

"I henhold til de for forsikringen gældende forsikringsbetingelser Afsnit 8, fremgår det, at ansvarsforsikringen kun dækker i de tilfælde, hvor en sikret har pådraget sig et **juridisk** erstatningsansvar.

Det forklares i betingelserne således, at man efter dansk ret normalt kun er juridisk ansvarlig når man ved fejl eller forsømmelse er skyld i en skade. Er skadevolder uden skyld i skaden, er der tale om en hændelig skade, hvorefter skadevolder ikke er erstatningsansvarlig.

Ansvarsforsikringens formål er at betale for en sikret, såfremt denne har pådraget sig et erstatningsansvar og at bidrage til at friholde sikrede, hvis der rejses et uberettiget erstatningskrav mod ham eller hende.

Indledningsvis må jeg korrigere, at en longe (det tov man bruger til at motionere en hest uden rytter) skulle være 20 meter. En longe er som hovedregel 8,5 meter.

En longes længde kan sættes i forhold til at et ridehus og/eller ridebane som standard har målene 20 meter på den korte led og 40 eller 60 meter på den lange led, og såfremt man lader en hest løbe på en volte er der således tale om en volte på under 20 meter i diameter - hesten kan aldrig være mere end 8-9 meter fra longeholderen.

En hest i en longe er IKKE løsgående. Den person der longerer hesten har kontrollen over hesten og styrer den fra midten af volten, selvom det altid skal huskes, at en hest er et flugtdyr og et stort dyr, og hændelige uheld sker.

Da skadelidte angiveligt er en øvet rytter og fortrolig i omgangen med heste må vi fastholde, at forsikringstager ikke har udvist nogen fejl eller forsømmelse i forhold til skadens opståen og således ikke har pådraget sig er erstatningsansvar i juridisk forstand.

Til ovennævnte anbringender skal for god ordens skyld tilføjes, at undertegnede har haft med heste at gøre i 36 år (heraf dagligt i 20 år)."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"AFSNIT 8
Ansvarsforsikringen

8. Privatansvar.
Denne forsikring dækker i de tilfælde, hvor en sikret pådrager sig et juridisk erstatningsansvar for skader på personer eller ting forvoldt i forsikringstiden."

Selskabet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet ikke anledning til at kritisere, at selskabet har afvist forsikringsdækning med henvisning til, at klageren ikke er erstatningsansvarlig for den forvoldte skade.

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand

udskriften bekræftes

Henning Jønsson